

[Rager.]

alene til hele Tilvæksten, men desuden til en procentvis større Del af den faste, tidligere Arbejderskare.

Men naar man trods denne Politik, trods Forhaabningen om, at en Politik i denne Retning kan føres videre, maa erkende, at der dog er en Arbejdsløshed, som paa Baggrund af alt tidligere, saaledes som jeg begyndte med at slaa fast, maa siges at være ekstraordinær, ja, da maa det ogsaa være i Samfundets Interesse at komme den Del af Arbejderne, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed, til Hjælp med midlertidige Foranstaltninger under disse Forhold. Jeg kunde egentlig lide at spørge Kritikerne, hvorledes de vilde mene, Forholdene vilde blive, i det Øjeblik man fremtvang den Situation, at det ikke længere var af Interesse for Arbejderne selv at holde sig arbejdsløshedsforsikrede. Da tror jeg, at Rammerne for hele vor Sociallovgivning fuldstændig vilde sprænges, vi maa jo erindre, at det Bidrag, Arbejderne selv giver gennem deres Arbejdsløshedsforsikring, er et Bidrag, som, hvis man regnede det om paa almindelig skattemæssig Basis, vilde betyde en Beskatning af smaa Indtægter, som i Procent i meget høj Grad overstiger de Procenter, som man, naar de paalignes større Indtægter, i høj Grad føler sig brøstholden over.

Derfor tror jeg, at en Lovgivning i den Retning, som her er foreslaaet af den højtærede Socialminister, er et Skridt i den rigtige Retning. Jeg haaber ikke, det skal være nødvendigt gennem Aarene at fortsætte en Lovgivning af denne Art, men jeg erkender, at under en Situation som den nuværende er det en Nødvendighed. Der har været forskellige Forhold, der har tydet paa, at det vilde være vanskeligt for Regeringen at holde Beskæftigelsen oppe, skønt jeg tror, ja, jeg ved, at Regeringen stadig har Vilje dertil. Der har været Forhold, der har tydet paa, at Vanskeligheder kunde indtræffe. Jeg tænker selvfølgelig her i særlig Grad paa Beskæftigelsen inden for Byggeindustrien. Det drejer sig jo her ikke alene om Beskæftigelsen af de ved Byggearbejdet direkte beskæftigede, men man maa være klar over, at Byggeindustrien er i høj Grad en Nøgleindustri, er i høj Grad en Industri, der, naar den er i Sving, skaber Beskæftigelse ud i vide Kredse, og den Omstændighed, at der har syntes at være visse Forhold, som kunde bringe en Bremsning her, har været et af de sorte Tegn. Jeg vil haabe, at Begivenheder af den Art, som er sket i den sidste Tid, hvorved det synes at vore

Erhvervsforhold i hvert Fald for det kommende Aar bedres — og nu om Stunder er vi jo desværre nødt til at være klar over, at vi paa mange Omraader maa leve fra Dagen til Dagen — maa følges af flere lignende; vi maa være klar over, at langt ud i Fremtiden kan vi ikke se, men jeg vil haabe, at den Omstændighed, at der for det kommende Aar er afsluttet en Handelstraktat, som formentlig vil gøre det muligt, at det ikke bliver nødvendigt af valutamæssige Grunde at foretage den Indskrænkning i Byggeindustrien, som et Øjeblik kunde synes nødvendig, jeg vil haabe, at alt dette maa føre til, at det stadig kan lysne paa Arbejdsmarkedet.

Hvis man vilde gennemgaa de forskellige Omraader, hvor Arbejdsløsheden særlig har sat ind, ja, saa kunde en Analyse af Enkeltheder her være meget interessant. Men i det store og hele tror jeg, man kan sige, at hvis Bygningsindustriens Beskæftigelse i December 1935 havde kunnet holdes paa samme Højde som Aaret forud, ja, da havde den gennemsnitlige Arbejdsløshedsprocent været ganske betydeligt nedadgaaende.

Jeg vil haabe, at det vil lykkes gennem Regeringens fortsatte Arbejde efter den Retningslinie, som hidtil har været fulgt, at begrænse den Katastrofe mest muligt, som den store Arbejdsløshed er, og jeg vil haabe, at dette Ting atter ved denne Lejlighed vil vise sin Vilje til at støtte Regeringens Forslag, naar det gælder om at afværge en Katastrofe for dem, der er haardest ramt, og som selv har vist deres Vilje til, deres Ønske om at bidrage positivt og for dem paa betragtelig Maade til ikke at blive stillet subsistensløse under en Arbejdsløshedssituation, som de selv ikke har været Skyld i.

Vi har jo paa et tidligere Tidspunkt af Samlingen sendt et meget vigtigt Forslag, nemlig Forslag til Lov om Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse, over til det andet høje Ting, og vi har desværre maattet konstatere, at nævnte Ting endnu ikke har kunnet tage sin Beslutning i denne Sag. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa denne Sag ved denne Lejlighed, men jeg skal kun henholde mig til de Udtalelser om Betydningen af Vedtagelsen af dette Forslag, som jeg ved tidligere Lejligheder har tilladt mig at fremsætte her i Tinget. Jeg skal beklage, at man ikke er kommet videre med Behandlingen af dette Forslag, og jeg skal udtale Haabet om, at man i det andet høje Ting dog omsider maa indse Betydningen, Nødvendigheden og det samfundsmæssigt gavnlige ved Forslaget. Jeg